

[Marianne Jelved]

tinget – her tænker jeg ikke specielt på debatten i dag.

Konkurrenceevnen er jo afhængig af mange ting, bl.a. af lønomkostningerne, som igen hænger sammen med skattetrykket, fordi et øget skattetryk fører til øgede lønkrav. Det er ganske forståeligt og acceptabelt, det skal ingen klandres for. Og skattetrykket bestemmes også i det eventyr, vi bevæger os i her i Danmark, af de offentlige udgifter, i alt fald hvis man ikke vil låne for at dække de offentlige udgifter; og det vil Det Radikale Venstre ikke mere.

Dagens forespørgsel drejer sig om dele af de offentlige udgifter, og efter vores opfattelse har vi nogle alvorlige strukturproblemer i de offentlige udgifter i dette land. Vi plejer at anskueliggøre disse problemer, når vi taler med vores tillidsfolk og vælgere – som vi har en del af endnu (*Muntherhed*) – med, at man kan dele statsbudgettet ind i tre hovedområder for at anskueliggøre, hvad problemets karakter og omfang er.

Renteudgifterne er på ca. 51 mia. kr. Dem kommer vi ikke uden om, og de stiger støt og jævnt.

Så har vi en anden bunke, vi kalder drift og anlæg i statens regi, hele det store bureaukratiske system. Det er på ca. 49 mia. kr., og det stiger også, selv om vi i mange år i Det radikale Venstre har bestræbt os på at være med til at spare netop på disse områder.

Endelig er der den tredje store bunke, nemlig overførselsindkomsterne, som er på ca. 120-121 mia. kr., og de stiger også.

Dermed stiger de offentlige udgifter og skattetrykket, og det dur bare ikke. Og det kan også unge mennesker i dette land forstå.

Sådan som udviklingen ser ud, beslægtet med overførslerne – det er det, der er emnet for forespørgslen i dag, og det er derfor, jeg koncentrerer mig om den del af problemet – en relativt større og større andel af statsbudgettet, og dette problem løses ikke alene ved gode viljer og heller ikke alene ved større og større indtægter.

Det løses heller ikke alene ved at afskaffe arbejdsløsheden, selv om en afskaffelse af arbejdsløsheden vil hjælpe gevaldigt meget på problemet, det skal jeg gerne indrømme. Og det ville vi gerne have som en målsætning også i Det Radikale Venstre. Men det løser altså ikke dagens eller årets eller næste års eller næste års eller næste års problemer med de offentlige ud-

gifter. Det vil jeg gerne sige også til Socialdemokratiet, selv om jeg deler deres ønske om at afskaffe arbejdsløsheden, og det tror jeg vi alle sammen gør herinde. Vi kan bare ikke bruge det som et sesamord i dag. Men vi kan have det som en målsætning og arbejde efter det, og det vil hjælpe på løsningen af problemerne, det medgiver jeg.

Vi er i en ubehagelig og vanskelig overgangsperiode, og det er en periode, som tager mange år, hvor der er ét økonomisk middel, som dette Folketing har haft meget vanskeligt ved at tage i anvendelse, nemlig stædighed og vedholdenhed. Vi er meget tilbøjelige til at slække på kravene til os selv, når det begynder at gå i den rigtige retning. Dette ønsker Det Radikale Venstre ikke at medvirke til. Vi har som overskrift, at nu handler det om stædighed og vedholdenhed, og det handler om, at det private forbrug skal holdes i ro.

Skattestrukturen står over for nogle ændringer. Der skal findes løsninger på problemer i den offentlige udgiftsstruktur, og uanset hvilken regering, uanset hvilket parti der ønsker at medvirke til løsning af disse problemer, må man forholde sig til alle de problemer, jeg har nævnt – og flere endnu, selvfølgelig – men i hvert fald dem.

Jeg skal slutte med at sige, at det på en måde har været ret så lærerigt at følge dagens debat. Jeg har siddet i salen, lige siden Folketingets møde åbnede i dag. Det har svirret med tal, statistikker, signalord og stærke markeringer. Og alligevel synes jeg, det ender næsten, som det burde. Det viser sig jo til slut, at Socialdemokratiet er enig med Det Radikale Venstre og med regeringen i, at vi skal finde en løsning på reguleringen af overførselsindkomsterne, og det synes jeg var en god slutning på denne dag.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg ved ikke, hvordan fru Marianne Jelved har det ved at gøre sig klart, at det parti, der rent faktisk har taget initiativet til at standse regeringens forsøg på at undgå, at der bliver ubetalt forhøjede ydelser pr. 1. juli i år til pensionister, til arbejdsløse og til efterlønnere, var Socialdemokratiet. Og den dagsorden, der nu foreligger fra Socialdemokratiet – i godt samarbejde med SF, det vil jeg gerne sige helt klart og ligeud – indebærer, som fru Marianne Jelved ved, at folk får deres penge.